

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skoleblad for Helsingør højere Almenskole.

r. 5

Lørdag den 25. Januar 1919

3. Aarg.

Kapitler af Dagens Emne.

— Ordførere. —

Naar en Ide, hvis Gyldighed Virkeligheden man har haft tilro til, viser sig at skuffe Forventningerne, har det bedste og arnuffigste Standpunkt oftest været at afskaffe denne. En Ide kan være god, den kan i det øjeblikkets heftige og, man kan dog sagt godt sige: usaglige Begejstring synes gyldig og glimrende at udføre i Praxis; men det bedste Maal om dens Værd i det virkelige Liv er Tidens Udvikling, der nok skal vise Marven deri. —

Da den i sig selv saa smukke Ide om Elevernes Raad i December 1917 forelagdes disse, vandt

den ogsaa fra deres Side vistnok udelt Bifald. Man kunde jo være stolte af Tilliden, der vistnes, og saa var det jo, — her er sikkert ikke den mindste Grund, — noget nyt. En Tilladelse til ved egne Repræsentanter at kunne tale frit ud vinder gerne Bifald, som enhver anden Indrømmelse gør det.

Men som den første Glæde derover svandt og gav Plads for nøgtern Eftertanke, blev man snart enige om visse Mangler. Vel var det i adskillige Tilfælde en Indrømmelse, en Gunst for Eleverne; mange smaa Fordele opnaaedes; laa der en noget paa Sinde, der vedrørte Skolen,

saa var det blot at henvende sig til Ordføreren. „Lad Ordføreren ordne det“, blev det staaende Mundheld.

Men det rummer ogsaa en Fare at stille en over andre af en Klasses Elever. Vel valgtes han uden Tryk fra anden Side af sine Kammerater, men alligevel, eller maaske netop derfor, fordi han „sad“ paa sin Klasses Stemning, maatte han se gennem Fingre med nu et og saa et andet, sandt at sige: blot Smaating, men sammenlagt dog af saadan Art, at hans Opfattelse af det daarende — og lidt sminkede — Ord om hans Stilling: Tillids- og Æreshverv kunde drages stærkt i Tvivl, hvad Rigtigheden angaar. — Det fremviser maaske mindre gode Træk, men naar man ikke syntes om at blive vist ned i Fri-kvartererne f. Eks., skulde det være — o, hvor sjældent hændte det! — en meget myndig Ordfører, for at man adlød ham. Ofte gav denne — som det saa skønt er udtrykt: tvungen til frivilligt at gøre det — efter for „Stemningen“, naar blot der var Fred og ingen Fare. Paa godt Dansk vilde det hedde: ingen paa Gangen. Sikkert og vist er det, at Hvervet i visse, heldigvis *særlig* graverende Tilfælde blev brugt som Genstand for en ambitiøs Higen efter Magt

og Anseelse over og fremfor sine Kammerater. Naar det lykkedes, skyldtes det en udpræget Gave til at kunne vende sig hvorhen Solen skinnede. —

Vi gør os ikke til Talsmænd for et stort Flertal af Eleverne i de højere Klasser, naar vi fremdrager Spørgsmaalet i den Hensigt at bringe det under alvorlig Overvejelse, men vi gør det for ved nogle Eksempler, — vi kunde fremføre endnu flere, — hvad vi dog af gode Grunde undlader, — at bringe en Smule Strejflys ind over denne Institution. Det er ikke Ideen, vi vil angribe, den er maaske baad smuk og god; men naar den Udførelse, hvad Tiden tilstrækker liget har vist, kan indeholde saamegen Raaddenskab, vilde det bedste sikkert være i Stedet at lade hver Elev bære Ansvaret selv. Det er uden Tvivl det sundeste. Hvis Hvervet fra alle Sider udførtes i og mødtes med alvorlig Forstaaelse af Tillid og Ansvaret, vilde den, hvorom der saa end kunde diskuteres, have vist sig gyldig; men i alle Tider vil det være som nu. Sa hellere maaske undvære visse Smaagoder og Behageligheder — og være paa den rette Side.

Derfor bringer vi Spørgsmaalet frem. Det kan ikke skjules, at Forholdene har antaget Form af en spidsvendt Pyra

nide; der kan nu skubbes til den fra hvilken af Siderne, — og den vil falde. Men man kan ogsaa i Fordragelighed *fra hver sin Side* hæve den og bringe den paa sikker Plads igen.

Paw.

Blandt de mange Bøger, som denne Gang er kastet ud paa ulemarkedet, er der en, jeg ganske særlig ønsker at gøre dette Blads Læsere opmærksom paa: Torry Gredsteds „Paw“.

Adskillige kjender maaske allerede Forfatteren fra hans første Bog „Dreng“, der hurtigt har vidst at skaffe sig Plads i ikke saa helt faa Drengbogamlinger Landet over, eller fra hans Virksomhed som Divisionschef i Spejderkorpset; de vil naturligvis straks med Begærlighed gribe efter denne ny Bog — og de vil ikke blive skuffet.

Fortællingen om Paw, den lille Indianerdreng, der fødes langt herfra i Urskovens Dyb, om henlever sin Barndom i Midtjyllands Skove uden at jende til kjærlige Forældres blygt og Pleje eller det muntre Samliv med Kammeraterne, som rilles og jages af Landsbyens Dreng og Sognets Bønder,

som indespærres i Opdragelsesanstalten og flygter fra den igen, som lever sit ensomme, men spændende Liv ude i den store Skov i Kamp med Dyr og Mennesker, og som kun har en eneste virkelig Ven: Mogens, Spejderdrengen fra det rige Professorhjem i København — det er en Bog, som nok skal tage sin Læser fangen, saa han glemmer baade Aftensmaden og Lektierne. Man mærker snart, at Forfatteren ikke er noget Stuemenneske. Han har selv strejft om i de Skove, hvor nu Paw holder til; han kjender hver Fugl i Træernes Toppe, han kjender hvert Spor, som Vildtet har traadt; en kyndigere Fører kan vi ikke ønske os. Men samtidig med, at han saaledes aabenbarer alle Skovens Herligheder for os, forstaar han at bygge sin Fortælling op; der er baade Handling og Spænding i den Bog. Jeg gad se den Dreng, der kan læse Stedet, hvor Drengbanden fra Ganderup overraskes af Spejderne, eller hvor Paw narrer Ajax, den store Politihund, der er ham lige i Hælene, uden at føle Blodet hamre i Tindingerne og mærke, at Hjertet ligesom hører op at slaa. Og mon ikke adskillige vil mærke noget fugtigt i Øjenkrogene, naar han læser Stedet, hvor Mogens tigger sin Fader

om at hjælpe Paw ud af Kløerne paa Politiet, som dog til sidst har faaet fat paa ham. „Jo, de kommer ingen Vegne ved at spærre ham inde. Han er ikke som de andre. Han er som en fri Rovfugl, hvor de andre er tamme Høns. Fa'r, tænk dog paa, han har levet 8 Maaneder alene i Skoven og fanget al sin Føde selv. — Han har aldrig haft nogen, der holdt rigtig af ham. Nu sidder han lukket inde derovre i en Arrest, og der er ikke een, der bryder sig noget om ham. Fa'r, Du *maa* hjælpe ham.“ —

Der aander en dyb og en ren Kjærlighed gennem denne Bog, en Kjærlighed til Skoven og hele Naturen og en Kjærlighed til og Forstaaelse af Drengene og deres Færden. Det er de Kilder, hvorefter Forfatteren har øst, og derfor er „Paw“ ogsaa bleven en god Bog, en Bog som alle raske Drengene, og ældre for øvrigt med, vil have Glæde og Udbytte af at læse.

Skulde man endelig indvende noget mod Bogen, da maatte det blive dette, at Paw, ligesom det begynder at lysne for ham, brat rives fra os og forsvinder i det ukjendte, og man spørger uvilkaarligt Forfatteren: „Er det da virkelig Meningen, at Urskoven helt skal sluge ham? Skal vi slet ikke mere høre noget til ham?“

—hn.

Rejsebrev.

(Fra vor udsendte Korrespondent).

Januar 1919.

Jeg er ankommet til mit Bestemmelsessted, et mærkeligt Land østen for Sol og vesten for Maane bag de blaa Bjerge. Jeg har sat mig saa nogenlunde ind i Regeringsformen og Sædvanerne i Landet, at det er mig muligt at give en lille Beskrivelse deraf.

Næst efter den styrende Magt staar den med Sympatier lige liget mellem den øverste Myn- dighed og Folket delte Over- klasse, der — selvfølgelig med Undtagelser — ivrigt søge samtidig at gøre sig populær Folket, som den behandler med en vis landsfaderlig Omhu, dik- terer Straffe og som Regel bag efter eftergiver disse af „Naade“ og saa at smøre sig vel ind hos den store Overmagt, dog ma- det bemærkes: kun een Ting ad Gangen, aldrig begge Del- i samme Situation. Da vælger man nemlig det sidste. Men for øvrigt skal det siges som Ros, at man helst vil have Ro naar blot man faar Lov til at diskutere og sludre. Det er sjæl- dent, at „Bladet rigtig for Alvo- tages fra Leveren“, for at ud- trykke sig med Befolkningens egne Ord. Denne Sætning er for Resten et godt Bevis paa den Slaaen — to — Ting — — til — een — Mani, der giver sig højt forunderlige Udslag her.

En evig Uro volder „vor kære Republikaner“, der minder om

lieb knecht derved, at han kan smykke sit Navn med Titelen: Dr. Han optræder som anarkiprædikende Moralist overfor Folket og har Evnen at kunne opdiske med de allerkæreste Solstraalefortællinger og Beretninger om Sult, Uret og Nød. Han viser sine virkelig forholdsvis pæne Klæder frem og demonstrerer dem som typiske for Elendigheden, der snart vil dræbe Hans og Jørgen derhjemme i Vissellullen. For nylig vandtes Prisen i en Konkurrence om den bedste Løgnehistorie, som et samme Steds meget yndet og citeret Blad udskrev til, af en Indsender, der svarede, at før af mig omtalte Herre „arbejdede paa en grundig Afhandling om den honnête Ambition“.

Men slige Tanker faar dog ikke Lov at bredes udi Folket, selv om de bibringes dem af den øvre Magt; i saa Tilfælde vilde det være interessant at se, hvorledes Forholdene vilde udvikle sig. For Eksempel indeholder den stedlige Filosofi, som man kan tælle mange, desto værre ikke mere end landskendte Navne, et matematisk udtrykt Dogme, der hylder Løgnen som nødvendig og tilstrækkelig Betingelse for at leve.

Det er derfor ganske konsekvent, at man ikke vil lade Folket styre efter Overklassens Principper, men lader det styre af Mænd — og Kvinder —, udgaaet af dets egen Kreds, der udgør et Raad, der dog i paakommende Tilfælde intet har at sige. Den vigtigste — eller maaske bedre: den mest vigtige — af disse opnaaede jeg i Dag

et Interview med paa den billige Betingelse, at jeg skulde skrive pænt og imponeret om ham. — Han er en høj, statelig Mand, ret et Mandfolk og en sand Folketribun, der ikke gaar af Vejen for en Smule Besvær, naar der blot kan lægges Mærke til ham, ligesom han altid er beredvillig til at løbe alle muliges og umuliges Ærinde. Han fortæller mig om Diplomatiets Kunst og Hemmelighed. Først og fremmest maa man kun tage Hensyn til sig selv; den, man staar over for, skal man krybe for og give Ret. Han nævner en større Sag, der just har beskæftiget ham og alle stærkt, og hvor han gjorde det „Offer“ at fordømme sine egne. Det var af overbevisende Hensyn; han stod overfor Magten nemlig. Men da han fandt Stillingen uholdbar, indrømmede han gennem en af sine Kolleger i Raadet sin Billigelse til de Skridt, der eventuelt maatte foretages fra dettes Sider. Diplomatisk Snille og Intrige er en Gave at besidde, en guddommelig Gave, siger han, idet vi tager Afsked. Hans Valgsprog kunde passende være: Ikke mine Ord igen.

Desuden dyrker man her i Landet Spiritismen i vid Udstrækning. Den har endog sin Kandidat i førnævnte Raad. Aanderne fremmanes ved Negligning, men man har dog endnu ikke set noget til dem. Ikke desmindre paastaas det, at man ved tilpas meget Arbejde med Neglene kan opnaa i Aanden at blive ført til Brønden i „Faust“, hvor Margrete paa sine gamle Dage er blevet Udskæn-

ker af Lædskedrikke, i hvilke Mephistofeles kommer Gift; den Historie, som ved mange andre af vedkommende Kandidats, er der en lille Hage ved.

— Det var en Smule om de ledende og prægende Mænd indenfor dette underlige Land, maaske mere en anden Gang. Men hvor megen Vrinsken og Buldren om Uret og Trældom, jeg end har hørt, anser jeg dog en Fare for Anarkiets Virkeliggørelse for ubegrundet. Kendemærket for den Tale er mere end en Klud nok saa meget — en Ko paa en rød Port.

Latin.

Paa Grund af Forholdene er de 3 sidst Numre af „STRIKS“ først kommet mig i Hænde nu i Juleferien; saa meget desto større Ro har jeg haft til at granske deres Indhold. En i spøgefulde Vendinger ført „Diskussion“ i Nr. 2 og 3 om et Spørgsmaal, der altid har optaget mig stærkt, faar mig til at gribe Pennen: *Latinens Stilling i det moderne Gymnasium*. En udtømmende Drøftelse af Emnet hører rettelig hjemme i et Fagskrift, men da det nu engang er tangeret her i „STRIKS“, maa et Par Alvorsord om samme Sag vel siges at være paa deres Plads.

Den nye Skoleordning af 1903 der har saa mange smukke Resultater at opvise (især det fornyede Studium af Undervisningens rent tekniske Side), har rent ændret Latinens Stilling i Skolerne. Da det sidste Hold af Studenter efter den gamle Ordning dimitteredes i 1909, havde ingen læst Latin i mindre end 4 Aar. Det var for Matematikernes Vedkommende ganske vist ikke de 4 *sidste* Aar, men dog 4 Aar. Nu derimod kan man blive Student uden overhovedet at have beskæftiget sig med Latin. Med Rette, forekommer det mig, er mange utilfredse hermed. Latinens Betydning — ogsaa for Matematikere — kommer man ikke uden om. Kjendskabet til selv et ret begrænset Antal latinske Gloser er en betydelig Støtte ved Læsningen af adskillige Værker af den ældre danske Litteratur (først og fremmest naturligvis Holberg); de bidrager til at skabe en klar Forstaaelse af Forholdet mellem det franske og engelske Ordforraad og er en ikke uvæsentlig Hjælp ved Tilegnelsen af mangfoldige Gloser i disse to Sprog. endelig er det et i høj Grad ønskeligt Fundament for de sproglige lagttagelser og Sammenligninger, der gerne skades drives paa Basis af de oldnordiske Tekster, og som fak-

MAGNUS NIELSEN

SKOTØJ

STENGADE 48

TELEFON 499

CROME & GOLDSCHMIDT

HELSINGØR

Nordsjællands største Magasin
for Dameovertøj

Stort Lager af: KJOLETØJER
KLÆDEVARER KOSTUMESTOFFER

Spc. SENGE-UDSTYR

Husk altid

at købe

DANSK ARBEJDE,

naar det med Hensyn til Pris og Kvalitet staar paa Højde med det udenlandske.

Foreningen Dansk Arbejde,
Helsingør Afdeling.

tisk — jeg taler af Erfaring — kan interessere Gymnasieelever, og ikke mindst Matematikere, i høj Grad. Hertil kommer saa den rent sproglige Træning, der opnaas ved Beskæftigelsen med den latinske Formlære og det mest elementære af den latinske Syntaks; den har selvfølgelig først og fremmest Betydning for de sproglige; dog gør Matematikere, der har tyske Stil- og Taleøvelser at muntre sig med, vist klogt i ikke at tale for haanligt om den.

Min Yndlingstanke er derfor, at Latin gøres *obligatorisk* for alle Elever i IV. M., der vil i Gymnasiet. Et Aars energisk Latinundervisning i den Alder skal nok vise sig at betyde meget. Ved adskillige Skoler er man da ogsaa inde paa noget i den Retning; men indtil det bliver obligatorisk Landet over, bør man kun respektere de Matematikere, der privat og af egen Drift skaffer sig nogen Indsigt i Latinen. Man kunde godt begynde midt i I. G. og saa blive ved 1 Aar eller $1\frac{1}{2}$. — —

Et gammelt latinsk Ord siger: *Homo sum, et nil humani a me alienum puto*. Dette er et Kampsignal, der kalder til Arbejde. Egentlig burde det være alle Gymnasiasters Løsen, og bliver det først det, vil selv „den matematiske Matematiker“ erkende,

at hans „Kolleger“s Bestræbelser ikke bør ringeagtes, men tværtimod maner til Eftertanke.

P. H. Bohn.

Bevingede Ord.

Kærligheden er noget, vi aldrig kommer udenom.

Thomsen.

*

Folk i Helsingør er saa pæne.

Hostrup.

*

Kvinder kan ikke holde Kæft.

Fog.

*

Du maa jo fejle noget ganske specielt.

Thomsen.

Rejseminder fra Verdenskrigens Udbrud.

(Fortsat)

Og midt i alt dette sad vi, to danske Studenter, uvilkaarlig revet med af Begejstringen, for saa vidt som vi instinktmæssigt rejste os, hver Gang Nationalsangene lød gennem Salen. Men inderst i os var der helt andre Toner, der klang, og vore Tanker var oppe mod Nord. Aldrig før havde vi følt, hvor stærkt det Baand var, der bandt os til Danmark og alt, hvad vi elskede derhjemme. I et Par Uger havde vi turet rundt i Tyrrols skønneste Egne. Det havde

været Dage fyldt af Fred og de vidunderligste Indtryk af den tavse Bjergnatur. Og nu stod vi pludselig midt i en af Tysklands Hovedstæder, ombølget af et Folks ubeskrivelige Begejstring for Krigen. Vore rødhvide Kokarder og den passive Holdning, vi indtog midt i denne Forsamling, maatte efterhaanden drage Publikums Opmærksomhed mod os, og da vi ud paa Aftenen fjernede os, havde vi Følelsen af, at vi formelig blev stirret ud af Salen.

Vi tog ind til Byen for at høre de sidste Telegrammer. Fra Karlsthor til Marienplatz bevægede sig et bølgende Hav af Hoveder, alle med et Præg af Spænding og Alvor. Inde fra den store „Kafé Fürstenhof“ i Kaufingerstrasse lød det som et Brus ud over Gaden:

„Deutsenland, Deutschland, über alles, über alles in der Welt“.

Vi gik derind, og det lykkedes os at knibe os ind paa en Plads helt i Baggrunden af Kaféen, hvorfra vi havde et udmærket Overblik over det store Lokale. Her gentog sig Scenerne fra Koncertsalen. Under Musik og Sang, Taler og Hurraraab blev tyske, østrigske og italienske Flag under endeløs Jubel svunget over Hovederne paa Folk. — I denne feberagtige Spænding gled Nat og Dag i eet for disse Tusinder, der i en ustandselig Strøm bevægede sig gennem Byens Hovedstrøg. Telegramopslagene stormedes, Aviserne gjorde mægtige Forretninger med Ekstranumre „soeben erschienen“.

Fortsættes.

Sløjdsave

Sløjdhøvle

Sløjdjern

Udskæringssave

Savblade

Udskæringstræ

Stort Udvalg hos

VIGGO SEIDENFADEN

Stengade 61

HELSINGØR

H. DAHM NIELSEN

Cigarforretningen

„Strandborg“

P. P. Nørregaard

Bogbinderi — Papirhandel

Stengade, ligefor St. Annagade

Telf. 259

Telf. 259

SKOLEBØRN

ekviperes godt og billigt
i Helsingør Trikofage
& Børne Udstyrsforretn.
Bjerggade 6
LOUISE ØRNTOFT
Telefon 617

A. J. Ohland. Telf. 244
GLARMESTER. Priv. 649

Stjernegade 10. :: Helsingør.
Grundlagt 1820.

Import af Spejlglas, Spejle, Bly-
mosaik, Indramning, Portrætram-
mer, Gardinstænger, Raderinger
Gravure-Skulptur, Tapeter,
Rullegardiner.

H. ANDRESEN
Juveler og Guldsmed

Stengade 47

Telefon 532

Skoleuhre :: Tegnebestik

NIELS PETERSEN
Uhrmager & Guldsmed

Tlf. 356 :: Helsingør :: Tlf. 356

**HELSINGØR FOREDRAGS-
— FORENING. —**

Medlemmer optages hos Læder-
handler Nielsen, Olaigade 40 eller
Sagfører Rendal.

Kontingent: 1 Kr. aarlig.

Fru Anna Bentzen

Musikinstitut

Stjernegade 14¹

De ærede Postabonnenter bedes
sende Abonnementsbeløbet til

Sven Tillge-Rasmussen,
Flynderupgaard, Espergærde.

Helsingørs hvide Flip

ved **C. Manley Madsen**

Bjerggade 3 Telefon 417

Største Udvalg i

**Herre Lingeri : Under-
beklædning**

Hatte : Stokke : Handsker m. m.

RUDOLF JØRGENSEN

Fotografisk Atelier

„Holgerhus“ — Helsingør
— Telefon 346 —

CHOKOLADE, KONFEKT,

— **DROPS** —

„**AROMA**“

STJERNEGADE 8

:: Hjemmelavet Konfekt ::

— **M. Nyboe** —

Stengade 29, Helsingør

Den eleganteste Klipping faas i

SALON DU NORD

Strandborg - - Bramstræde

Ældre Aargange af „STRIKS“
faas til Købs ved Henv. til

Erik Leisner.

Husk Helsingørs billigste

Cycleforretning

Bindingsværkshuset

Stengade 20.

Averter i „Striks“!

EINER OLSENS

Materialhandel

Stengade 58 Telefon 2

HELSINGØR.

Nordisk Tandpleje Forsikring A-S

Linnésgade 24, København

Telefon Central 982

===== **BODELSEN OG VEJBY-NIELSEN.** =====

MAGASIN DU NORD.

Fodbolde
Tenniskætcher
Krocket spil

samt stort Udvalg i alle

* SPORTSARTIKLER *

Største Udvalg i

Isenkram, Glas, Porcellæn & Køkkenudstyr

Forum & Th. Thomsen

Chr. Sørensens Eftflg.

Telefon 95

Helsingør

Stengade 63

TELEF. 61

TELEF. 61

H. C. Bronée & Søn

Uhr- & Instrumentmager

Aut. elektr. Installatører

Bjerggade 8

Andreas Sørensen
Modemagasin for Nyheder

Hj. af Bjerggade & Stengade

— — Telefon 529 — —

Cykler, Motorcykler, Automobiler

Thor Krøier

Stengade 8

Helsingør

Tlf. 129 :: privat 279

Eline Andersen
Fotografisk Atelier

Telf. 60

Telf. 60

„STRIKS“ udgives af H. G. mn.

Redaktører: ERIK RAMBERG og SVEN TILLGE-RASMUSSEN.

Regnskabsfører: ERIK LEISNER.

Trykt i L. H. Andersens Bogtrykkeri, Helsingør

Skoleblad for Helsingør højere Almenskole.

nr. 7

Lørdag den 29. Marts 1919

3. Aarg.

Paa Tærskelen til den nye Tid.

Det danske Folk havde en-
ang en Nationalsang, der kunde
ofte og bære, som talte om
et stigende og det stærke.
len den kan ikke bruges mere.
ke blot, fordi mange vil sige,
Melodien klinger uskønt og
flader Ordene. Den passer
ke mere, vi har ikke Brug for
ogen Slagsang paa vor Kon-
zevej; vi kan nøjes med at
ave en flov Døgnmelodi paa
æben og saa en eller anden
kønaands Vittighed parat, naar
telligensen efterlyses. Hvad
idet behøves vel paa en Tra-
ken hen ad den flade Sti. Og
tal vi endelig en Gang have
national Sang frem, saa huer
ehlschlägers Fædrelands-

sang da langt bedre; dér faar
vi ret at vide, hvilke prægtige
Karle vi er.

„Og rask igennem Larm og
Spil og Kamp og Sejr før mig
til min Grav!“ Har de Ord
virkelig tabt deres Gyldighed?
Kan man nu vandre uden Uro
henad Livets slagne Landevej
til den uafvendelige Grav? Det
er maaske sket, at Livets Kamp
er overvundet, saa at vi kun
har at finde os tilrette. Eller
kan hænde de ældre — de med
Forstand paa Livet — har ofret
deres Kraft for at berede os
denne stridløse Fremtid, — eller
har de allerede opgivet os som
haabløse Slægter? Der er saa
meget, der tyder paa det sidste,

saa meget, der peger imod, at man har glemt, at Danmark fik Lov til at beholde sin Ungdom.

Vi har set, hvorledes man gik ydmygede fra hver en Sag, der blev taget fat paa. Hvorledes man svigtede den Slægt, der i Fremtiden skal tage Op-gaverne paa sine Skuldre, arbejde for gamle Danmarks Vel-færd. Vi saa, hvorledes alle de store Krav blev besvaret med et ligegyldigt Skuldertræk, i det højeste lidt Ævl og Kævl, som skulde betyde saa meget som: „Vort Maal er blot at hytte Skindet, saa skaf os Besværet fra Halsen; vi duer nu engang ikke“. Vi lærte i Skolen om Sønderjydernes Kamp for Bevarelse af Ret og Tro, deres Strid for Danskheden og deres stadige, urokkelige Spejden i Kimmingen efter det Morgenrøde, som de vidste, maatte følge efter Natten. Vi lærte, hvilken Kraft Retten giver et Folk. Det var stort at høre om, det gav Mod paa Fremtiden og Tro paa de sande Værdier. Og de kom til os og sagde, at nu skulde Retfærdigheden herske over Jorden, alle Saar skulde læges, og al Uret vederfares Oprejsning. Men saa fortalte man os, at dette med Retfærdigheden skulde forstaas saadan, at vi først skulde være retfærdige mod vor egen Magelighed, saa

at vi intet Besvær risikerede og dernæst Retfærdighed mod Røverne, der hærgede og plyndrede, og som i et halvt Aar hundrede svang Svøben over vore Landsmænds Nakke der nede sønden Aa. Og det maatte vel være rigtigt, naar de ældre sagde det til os, de, som har Forstand paa sligt! Det var vel den bedste Løsning Retfærdighedens Navn, at de Danske, som havde lidt haardes og faaet den mindste Hjælp i Kampen, nu skulde svigte for en eventuel Ulejlighed Skyld. Ikke at tale om de danske Land, som rummer alle de dyrebare Minder for os, og som vi og vore Landsmænd dernede har Krav paa fremfønogen. Og igen blev der sagt til os: det har ingen Gyldighed er den historiske Ret; nu kommer det an paa de Tyskere der bor dernede.

Men hvordan kan et Folk fortvivlede Kamp imod en overmægtig, beruset Nabo i Løbet af kun halvhundrede Aar blive ugyldig for Retfærdigheden Domstol? Det Heltemod, vor Fædre var besjælet af i deres Kamp for at kunne give os, de fulgte efter, et Danmark med Æren og Selvstændigheden Behold, og det dyre Blod, vor Fædre udgød paa Dybbøl Banke, er det ikke værd at tale om

skulde det være glemt og kun mindes som en slet og ret Historie om Helte og Krig. Men maaske Æren og Selvstændigheden heller intet er værd; man har jo hørt det hævde før! Var det forøvrigt ikke Svirebroderen Falstaff, der sagde det samme om Æren, at den forstaar sig ikke paa Feltskærkunsten, den er ikke haandgribelig.

Skal vi tro det? Skal alt det, som bar og løftede i de store Stunder, være noget ugyltigt for os; var det Svig og om Indbildning, hvad man dog vilde lære os en Gang, at Livet var værd at leve, fordi det var Kamp og Sejr. Maaske har de ældre, som har Forstand paa Sagerne, allerede ordnet det saadan for os, at Idealer og Maal ikke behøves mere. — Hvorfor gav de os da Beretningerne om Skønheden og Storheden, naar de samtidig talte om, hvordan det gælder om at lukke sig, saa snart Pelsen er dsat for lidt Prygl. Naar enelig man mener, at det er det rette, saa var deres Politik da bedst tjent med kun at fortælle os om Ydmygelse og Mandighedens Storhed!

Sig os da hellere, hvad sandt er, at man er bange for Ulejligheden, for nu at skulle ofre det for Sønderjyderne, — for et er kun de færreste, skønt

de vel findes, der taler om at passe paa ud fra ideelle Grundsatninger. Saa sig os, at al den Snak om Kærlighed, som vi blev belært om, blot var Politik. Og lad os ogsaa høre den Sandhed: at Bestræbelserne til syvende og sidst blot tog Sigte paa Øjeblikket, og at det selvstændige Danmarks Fremtid godt kunde puttes i Ligkisten med det samme uden nævneværdig Uro i Rækkerne.

Nu kom den store Tid paa tværs. Indrøm saa Fejlen, og lad virkelig Retfærdigheden sejre, Retfærdigheden mod dem, der er vore egne, og som hidtil levede Livet i Lidelser og Savn, kun holdt oppe af Haabet. Hjertebaandene maa ikke bryde!

Str.

En Generalforsamling.

Eleвраadet havde sammenkaldt til en Generalforsamling Lørdag den 15. Februar i Rektors Hjem, hvori deltog Eleverne i II. og III. G. samt de kvindelige Elever i I. G.

Eleвраadsformanden, *Poul Friis*, kunde byde sit Velkommen til en næsten fuldtallig mødt Forsamling, og han udtalte sin Tak til Rektor og Frue, fordi de saa elskværdigt havde stillet deres Hjem til Raadighed for

dette Møde. Rektor tog derefter Ordet og klarlagde i et Foredrag sin Tilfredshed med, hvorledes Elevraadet eller snarere Ordførerskabet havde virket. Det havde indført en bedre Tone, hvad Rektor viste ved enkelte Eksempler, — bl. a. III. G.'s Prøveregning uden Tilsyn. Rektor berørte det lidt misvisende Referat heri Skolebladet efter Stiftelsesmødet forrige Aar og ligeledes de Artikler, STRIKS har bragt i Aar, — hvad vi dog ikke skal komme nærmere ind paa, men indskrænke os til at henvise til disse og vor Klarlægning i sidste Nummer.

Lynghby fremsatte en Redegørelse for sin Glæde over Elevraadet, og der stilledes enkelte Forslag. Et vigtigt Punkt var: Frikvartererne. Skal Ordføreren have Forpligtelse til at vise Eleverne ned eller ej? Efter en Række Indlæg i Diskussionen var man enige om, at Mellemskolesystemet for al Pris ikke maatte indføres, og at en Tilladelse til at blive oppe i alle Frikvarterer af flere Grunde var forkastelig. Det overdroges Raadet at tænke nærmere herover. Da Diskussionen var opført, fik Fruen Ordet for et „Forslag“, der fremkladte enig og fuldstændig Tilslutning — ogsaa fra I. G., som hidtil pænt havde maattet sidde og høre til, — „Forslaget“ var: en Kop Chokolade og en lille Dans.

— — Nogle Dage senere afgav Raadet sin Betænkning, og Resultatet blev: de to øverste Klasser har Tilladelse til at blive oppe om Morgenen og i det store Frikvarter.

Velkommen, Sønderjyder!

Sent Mandag Aften den 17 ds. ankrede „Ficaria“ op paa Helsingør Rhed med 177 Sønderjyder om Bord. Den sene Ankomst umuliggjorde en officiel Modtagelse. Men Tirsdag Morgen fik de ogsaa en straalende Modtagelse, først af Solen, der skinnede varmt og fra en herlig lyseblaa Himmel, dernæst af Landet — deres kære Danmark — der laa solbadet for dem — og saa af os.

„Velkommen hjem til Danmark“, lød det fra alle Sider, da vi efter mange Anstrengelser havde faaet Lov til at tage med Komitéen og Regimentsmusikken om Bord.

„Tak“ sagde de alle, „det er det bedste, vi længe har hørt og oplevet“, og Glæden var stor.

Herligt var det at høre det sønderjydske Sprog klinge lydt i Sang og Tale, thi som vi sang, „Der er et yndigt Land“ for dem, sang de deres egen Velkomstsang for os.

Gymnastikdirektør N. H. Rasmussen bød paa Komitéens Vegne Sønderjyderne Velkommen til Danmark. De svarede med et enstemmigt „Tak!“ og Sangen fra før.

Regimentsmusikken spillede Fædrelandssange og sønderjydske Sange, og de nynnede stille med. De saa alle raske og glade ud og havde ogsaa haft en god Overrejse.

Efter en halv Times Forløb tog vi hjertelig Afsked med dem og gik fra Borde.

Derpaa afsejlede Damperen til København under Hurraraabene fra vore to hjemvendende Baade.

En herlig Oplevelse rigere vendte vi hjem paa Skolen til — Frokosten og Resten af Timerne.

En III. G'er.

Mellemskolebal.

I de nuværende Elevers Minde er der ikke holdt nogen Fest for Mellemskolen, — al den Fornøjelse, Skolen arrangerede, var Gymnasiets aarlige Bal. Vi forstaar de mindre Elever, naar de snakkede i Krogene om at gøre Forskel, men endnu bedre forstaar vi at værdsætte de Kræfter, der nu fik brudt denne, vi havde nær grebet til Ordene: overleverede Skik, at lade Skolen være slet og ret Skole, — og Fornøjelsen udenfor. Rent bortset fra den dobbelt store Glæde for dem, der maaske ikke er vant til at komme ret meget ud, har det sin rent ideelle Betydning, at *alle* Kammeraterne kommer sammen og glæder sig med hverandre. Det ikke blot styrker Samfølelsen som Kammerater, men gør sit til for at udligne den Kløft, der saa uendelig let opstaar i Følelsen af, at den og den kommer ud baade her og der, medens de andre, — ja, de maa pænt blive hjemme.

— Og hvilken Fest blev Mellemskolebalen ikke! Nærværende Referent havde Lejlighed til at høre utallige Udtalelser som: „Aldrig har vi mere os saadan før“ og lignende. Og den Mening var vist eneraadende i hele den tætfyldte Sal, der dannede et pragtfuldt Skue. Et straalende og flagrende Bølgedrag, med en glimrende Musik som en fint afstemt Harmoni dertil.

Da den pyntede Sal Klokken seks var fyldt af alle de

forventningsglade og ikke mindre pyntede Damer og Kavalerer, bød *Rektor* Velkommen og dansede ud som „ældste Kavalier“ med Frk. *Ivede*, der med

Skolekommisionens øvrige Medlemmer havde vist Skolen den Ære at være til Stede. — Med Liv og Lyst og glødende Iver blev der danset og svinget af alle de halvtredie hundrede Deltagere, indtil disse, — og tænk paa een Gang — blev bænket i den „lille“ Gymnastiksal omkring Chokoladen med Kagerne, som det, skønt de mest ihærdige Anstrengelser, ikke lykkedes at faa spist op. To Gange blev fire svingende fulde Gryder med dampende Chokolade baaret ind, det var et Syn for Guder! Og Lugten ikke ringere.

Vi føler næsten Skamrødme paa Gymnasiets Vegne, naar vi nævner de ypperlige Sange, ikke færre end fem! Vi havde kun een, ganske vist gnistrende morsom, men ikke af nogen Elev. Pladsmangel nægter os at citere, og med vore uhildede Synspunkter kan og tør vi ikke foretrække nogen som den bedste.

Ved Bordet talte *Rektor*, der havde Plads foran Tavlen med de dansende Par, for hvilke *Clod* var Mester,

*

I gamle Dage holdt Skolen Bal og Fest. Da mødte Damerne — i hvert Fald hvert andet Aar — som Herrernes Gæster, (for da var det ingen Fælleskole som nu), der, hvor nu Skydebanean ligger. Og senere paa „National“, „Fønix“ og „Øresund“. Men, fortsatte *Rektor*, som Priserne steg, og Skolen voksede, maatte dette høre op. Saa

dannedes jo „Glauks“ -- og under synlige Tegn paa agtfulde (imponerede?) Miner fortalte Rektor om denne Forenings aandelige og kulturelle Betydning, -- og her holdtes det aarlige Bal, indtil de senere Aars rigtige Gymnasieballer paa Hotel Øresund. Men hvorfor aldrig Mellemskolebal? Det Spørgsmaal havde Rektor nu maattet give efter for. Og ved Lærernes Hjælp var Aftenen altsaa nu bleven til Virkelighed, til det Faktum, at vi nu sidder, jeg tør nok sige, velbænkede allesammen. Rektor takkede sine Kolleger og deres Hustruer for den store Velvillie og Interesse, Gymnasieeleverne, der paa det ivrigste havde pyntet Salen, og Skolekommissionen, som saa elskværdigt havde fulgt Indbydelsen -- desværre var Formanden forhindret. Netop han havde udtalt: „Det er godt at holde en rigtig Fest for Børnene en Gang imellem“. Det er mærkeligt for Jer at høre mig tale her fra denne Plads, hvorfra jeg har sagt saa mangt et Alvorsord, at I skal mere Jer nu. Og Rektor fortsatte: Kender I Janus? Han havde to Ansigter, eet til hver Side. Saadan har Lærerne og Rektor ogsaa to Ansigter. Men ogsaa Børnene har et Søndags- og et Hverdagsansigt, og nu skal vi mødes med Søndagsansigterne paa. -- Det var Rektor og Fruen en stor Glæde at have de unge hos sig forleden til en lille Dans i deres Hjem, og saaledes vilde det ogsaa være dejligt denne Aften at se Feststemning om sig. -- Leve Skolen, -- og den lever nok længere end vi; og Eleverne leve! Og raab selv med, at det kan lyde kraftigt!

*

Et bragende Hurraraab rungede med en betagende Kraft gennem Rummet.

Tak til til Spejderne!

En Elev fra 4. M., *Knud Fid Mathiesen*, tolkede paa en behagelig vævefri Maade en Tak fra Eleverne.

Pastor *Simon Hansen* udtalte en Tak fra Skolekommissionen og nævnede det gamle, fyndige Ord: „Man skal ikke lære en ung Pige at kende i en

Springdans, men i et Dejgtrug.“ Men gennem den Maade, hvorpaa den unge Pige danser, kan man skønne om hendes Karakter. Og videre udbragte Tale- ren et Leve for Rektor, om hvem Eleverne vil have Mindet med, naar de forlader Skolen, -- den Rektor, der skønt gammel af Aar viste at være ung af Sind. --

Og saa gik Dansen lysteligt og Tiden om Kap med den.

Senere paa Aftenen bestod Traktementet paa røde og hvide Sodavand, der frembød et prægtigt Syn, som de stod paa de hvide Borde i de farverige Omgivelser. Det Trylleri skyldtes de gode Feer, som Herr Ernst sagde, idet han udbragte disses Skaal, rettet til den, der havde baaret det største Læs. *Fru Prof. Krüger*.

Endnu en Tale, og man dansede videre, Elever som Lærere, indtil -- aah, hvor kunde man ogsaa nænne det, saaledes at rive det altsammen væk med saa haard en Haand. Al Poesien blev saa ubarmhertigt til Prosa! --

Men den Grundvold er bleven skabt, som Traditionen i de kommende Aaringer skal bygge videre paa. -- Og saa Gymnasieballet? Har vi ikke her faaet et lille Tegn om, *hvor* det skal holdes næste Aar?

*

Og næste Aften --

Ad lønlige Stier og skjulte Krogveje, lykkedes det at overvinde Betænelighederne ved at lade Gymnasiet og Realklasserne danse Søndag Aften, me-

HERREGAARDENES ADRESSE-TIDENDE

Redaktør: L. F. C. Christensen
Værnedamsvej 1 — København V

Landbrugets mest udbredte Blad og nyttigste
— Budbringer —

— Fortrinlig til Avertering —

Cykleforretningen

Helsingør
Telefon 850

„Auto Shop“

Nygade 1
Telefon 850

N. Rasmussen

anbefaler sig med alt vedrørende

Reparation af Cykler :: Hurtigt, solidt og billigt

Vulcanisering af Dæk og Slanger

udføres omgaaende

Lager af alle Cykledele

Opbevaring af Cykler for Vinteren

—: Lygter og Lys :—
Carbidlamper og Carbid
Brændere og Rense-Naale

dens Salen endnu stod i fine-
ste Puds. Med en forbløffende
Hurtighed naaede Budskabet
herom ud til de forskellige Ele-
ver, saa at en anseelig Procent
af disse var mødt, da man
samledes Klokken 7 $\frac{1}{2}$. Takket
være *Løchtes* Omsorg var der
kommet Damer fra 4.- M. og
enkelte andre ude fra, saa at
der ikke blot var nok, men
endog for mange. Men det
lille — næsten improviserede —
Bal, forløb paa den festligste
Maade med 2 Lanciers uden
Panelhelte og Bænkevarmere
til Herr *Langballes* fortræffelige
Musik. *Rektor* bød Velkommen
men trak sig tilbage til sit Kon-
tor, — for at være i Nærheden
„for alle Tilfældes Skyld“.

Kl. 10 maatte Herligheden
slutte, men inden man drog
hjem, havde Herr *Ernst* trakte-
ret Deltagerne med en lille
Forfriskning.

Vi er fra flere Sider blevet
overdraget at bringe Herr *Ernst*
en Tak for al den Elsværdig-
hed, vi blev modtaget med, og
den Morskab, vi fik af Aftenen.
Der er os et kært Hverv, og
vi er glade over, at vi her kan
bringe Herr *Ernst* vor allerbed-
ste Tak! Og vi gør det, idet
vi saa fuldt slutter os til de
Ord, der forekom i en af San-
gene til Mellemskoleballet: . . .
„en streng, men prægtig Fa'er,“

Skikkelser, som forsvinder

Kære Læser! Forestil dig
i Aanden Billedet af en ener-
gisk fægtende og sprællende
Jæger, hvis Kæber bestandig
løber om Kap med selv den
rappeste Hare, en hurtigt arbej-
dende Hjerne, der er indrette
som Fabrik for nye Planer, og
som har den Fordel i Løbet af
to Minutter at kunne vælte dis-
se bort igen, saa at der skaffe-
s Plads for nye. Og anbring
denne Skikkelse — bestandig
Tanken — der, hvor den sande
Natur er at finde, — kort sagt
i det kulturelle Samlingspunkt
for Gymnasiets Ungdom, Post
adresse Julebæk,

Og Du vil have det ypper-
ste Billede af vor energisk an-
spændte Nestor: *Løchte*, som
er radikal af Natur, men anti-
radikal af Tendens, (og med
nogen Føje kaldt *Kirsten Gifte-
kniv*).

Naar han fortæller om de
frie Naturliv i Modsætning til
det daglige trælbundne Lek-
tieterperi, føler man som en
Pust fra de store Skov. Og
naar man hører om hans *egne*
lagttagelser, er det, som han
foredrog lange Stykker af *Bau-
ditz* og *Boganis*. Han er Na-
turmennesket for excellence, Land-
mand *skal* han være, koste hvad
det vil. Betingelserne: *Berg-
søes* fra Mark og Skov i *Re-
oler* og dygtigt med *Tobak* i
Piben. Og forstaar han ikke
at indrette sig med Hygge i sin
Stue, naar han blundende
drømme om Preussernes For-

„Køb hos de Averterende“

MAGNUS NIELSEN

SKOTOJ

STENGADE 48

TELEFON 499

A. Brammer,

Stengade 14. — Helsingør. — Telefon 14

1ste Kl. Kolonial-, Delikatesse-
& Vinhandel.

Husk altid

at købe

DANSK ARBEJDE,

naar det med Hensyn til Pris og Kvalitet staar paa Højde med det
idealske.

Foreningen Dansk Arbejde,
Helsingør Afdeling.

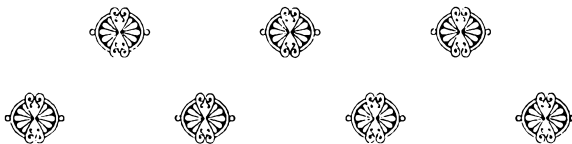

Kemp & Lauritzen

Elektriske Anlæg

Telefon 661 Helsingør

ræffelighed, Englændernes for-
nastelige Bortslæben af Wilhelm
il Holland og gennem den læ-
kætlignende Tobakstaage skuer
nd i sit forjættede Land en
Dagligstue, indrettet paa beha-
geligste Vis, og i Stand til at
løbe rundt ude i Naturen.

Følgende lille Udpluk af en
Stil: Beskriv en Skikkelse fra
Kunsthistorien skal være typisk
for hans evindelige Landbrugs-
banker.

Athene fra Parthenon. Man
siger, at den liljøjede Athene
er Visdommens grandufterende
Gudinde. Men hun er ogsaa
Landbrugets, hvad nogle Be-
ragtninger over hendes rug-
kækslignende Statue skal vise.
For det første Pladsen, den
er opstillet paa i Templet. Hun
reder Ryggen til den bageste
Dæl af Rummet og ser ud i den
kritspirende Naturs yppige Over-
flod af kornblomstrende Enge,
hvor spæde Harekillinger leger
sagfat og studerer Fleuron.
Hun holder fast ved sit age-
brædtagtige Skjold og mæg-
reblignende Spyd, hun vil med
andre Ord jage alle bort fra
Visdommens frange, hølofffat-
te Stuegulv, ud i den lærke-
lydte Natur, hvor Svalerne leger
paa skønt Side om Side med
de smaa glinsende Insekter.
Hendes Haand med Pokalen
som er en Dyrskuepræmie, hvi-
er paa et Drænrør. Blikket er
stregt og uudgrundeligt med
en Grusgravs Dybde, en Aile-
holders Storhed. Hendes
Næse er som selve vor Moder,
Evas, en fin Blanding mellem
Bonderose og Turnips. Og de
skarpe Træk om Munden min-

der om en en lille Bondehyttes
Tagryg, paa hvilken Storken
bygger sin Rede. Eller hvilket
Markskel med fuldmodne Kir-
sebærtræers dragende Magt og
Sødme danner de hybenrøde
Læber ikke! Og Mundvigenes
Lighed med Plovjern fornægter
sig heller ikke. Skikkelsens
Ro og Harmoni, er den ikke at
ligne med en Malkepigens alfe-
agtige, Dueblide og naturlige
Landgratie. Hendes Klædedragt
er ikke landlig, men som en
Protest mod Kulturens Forsøg
paa at meje Spidslærken ud
med rødt Slips og Ulgarnsvan-
ter. Athene, Landbrugets vise,
grundmurede Gudinde, Du faar
mit klintefarvede Sind til at vi-
brere ømt som en Brøndvippe,
og min Handling til at dreje
sig om Dig som i en Heste-
omgang. Du er for mig af
lige saa stor Værdi som et
Præmiefaar eller rødblisset
Hingst af Munkedalerracen. Jeg
vil ud i Pløjemarkens Poesi,
bort fra dette lavloftede Lig-
kistetramperi. Du leder mig,
Athene, ud til Andedammen i
Høstnatten med de snadrende
Ænder i den vrinskende Maa-
nes Staldlygteskær.....

Læserne vil ogsaa have fuld
Forklaring paa, hvorfor han
skaar til Skaglerne!

Sire.

Forf's. Anm.: Træk Halv-
delen fra, og er Du heldig, da
har Du Sandheden tilbage.

Spejderfesten.

Den 15. Marts holdt Spejderkolonnen sin Tradition tro den 5. Koncert i Aarets Løb, — og sikkert den bedste. *Haagen Petersen* havde arbejdet energisk med at faa „de ti“ sammenspillet, saa at der kom den rette Appel og Sikkerhed over Spillet. Divisionschefen, *Premierløjtnant Gjellerup*, berettede om Aarets muntre Arbejde ved Øvelserne, som Tropperne var gaaet sejrige ud af alle til Hobe, og det omfattende Hjælpearbejde Spejderne havde daltaget i. — Fremtiden ser derimod ikke saa lovende ud, da begge Tropsførerne, *Leisner* og *Ryding* forlader Kolonnen efter flere Aars dygtig Ledelse. Til Slut blev hver Trop overrakt en Rævehale, som Paaskønnelse for Tangarbejdet i Sommer. — Efter et Kvarters Pause tog Ballet sin Begyndelse og varede til Kl. 12. Men ved tale om Dans i egentlig Forstand maa der sættes et Spørgsmaalstegn, da det hele paa Grund af den mægtige Tilslutning mindede om et „Hav i Kødrand“. Men aligevel var det en Aften med Fart og Munterhed, som kun Spejderne kan sætte i Scene, saa vi haaber, I byder paa mange endnu.

c.

„Støt de Averterende“

Rejseminder fra Verdenskrigens Udbrud.

(Fortsat)

Nu var det Virkelighed. Med Trommehvirvler gik Generalmarschen gennem Gaderne. I en Fart hjem til Hotellet, pakke og saa af Sted til Jernbanen for at naa det første Aftentog til Nürnberg for at være Bayreuth saa meget nærmere. Endnu vilde vi dog ikke opgive Tanken om at komme til „Parsifal“. Krigstilstand behøvede jo ikke at betyde Krig, det var kun en foreløbig Sikkerhedsforanstaltning der ganske vist kun anvendtes i yderste Fare. Paa Pladsen foran Banegaarden og inde i den store Hal var der et levende Virvar af hastende Mennesker der slæbte af Sted med Kufferter og Rejsetøj. Tusinder af opskræmmede Turister flygtede bort fra München med Uroen præget i alle Ansigter. Sent paa Natten rullede vi stærk forsinket ind i Albe Dürer og Hans Sachs' By, Paa Donaubroen havde vi i Mørket skimtet de første Soldater med opplantede Bajonetter. —

Fortsættes.

Fru Anna Bentzen

Musikinstitut

Stjernegade 14¹

Folmer J. Dalsborg.

Installation af W. C., Badeværelser, Centralvarmeindlæg,
- - elektroautomatiske og andre Vandforsyningsanlæg. - -

Sudergade 16.

Helsingør.

Telefon 725.

H. DAHM NIELSEN

Cigarforretningen
„Strandborg“

P. P. Nørregaard

Bogbinderi — Papirhandel
Stengade, ligefor St. Annagade

Telf. 259

Telf. 259

Jens Møllers

Bog-, Papir- & Kunsthandel
— Helsingør —

Telefon 128 — Telefon 128

□ □

Alle Skolebøger

og

Skolerekvisitter

Povl Fridam

Stengade 42 — Helsingør

□

- Fotografier -

□

Gode og holdbare Billeder
til billigste

Priser leveres paa kort Tid

SKOLEBØRN

ekviperes godt og billigt
i Helsingør Trikofage
& Børne Udstyrsforretn.
Bjergegade 6

LOUISE ØRNTOFT

Telefon 617

A. J. Ohland. Telf. 244
GLARMESTER. Priv. 649

Stjernegade 10. :: Helsingør.
Grundlagt 1820.

Import af Spejlglas, Spejle, Bly-
mosaik, Indramning, Portrætram-
mer, Gardinstænger, Raderinger,
Gravure-Skulptur, Tapeter,
Rullegardiner.

H. ANDRESEN
Juvélér og Guldsmed

Stengade 47

Telefon 532

Chr. Ingeman-Petersen
Reparationer

Cykler, Motorcykler og
Automobiler

Tlf. 58 **ESROM** Tlf. 28

**HELSINGØR FOREDRAGS-
— FORENING. —**

Medlemmer optages hos Læder-
handler Nielsen, Olaigade 40 eller
Sagfører Rendal.

Kontingent: 1 Kr. aarlig.

Amatørfotograf- Magasinet

Stengade 30 :: Telefon 767

anbefaler sig med

alle fotografiske Artikler

samt

*Fremkaldelse og Kopiering
af Plader og Film*

Helsingørs hvide Flip

ved C. Manley Madsen

Bjerggade 3 Telefon 417

Største Udvalg i

**Herre Lingeri : Under-
beklædning**

Hatte : Stokke : Handsker m. m.

RUDOLF JØRGENSEN Fotografisk Atelier

„Holgerhus“ — Helsingør
— Telefon 346 —

**CHOKOLADE, KONFEKT,
— DROPS —**

**„AROMA“
STJERNEGADE 8**

:: Hjemmelavet Confekt ::

— M. Nyboe —

Stengade 29, Helsingør

Den eleganteste Klipning faas i

SALON DU NORD

Strandborg - - Bramstræde

Ældre Aargange af STRIKS
faas til Købs ved Henv. til

Erik Leisner.

Husk Helsingørs billigste

Cycleforretning

Bindingsværkshuset

Stengade 20.

„Averter i Striks“!

EINER OLSENS

Materialhandel

Stengade 58 Telefon 2
HELSINGØR.

Nordisk Tandpleje Forsikring A-S

Linnésgade 24, København
Telefon Central 982

BODELSEN OG VEJBY-NIELSEN.

MAGASIN DU NORD.

Fodbolde
Tenniskætcher
Krocketpil

samt stort Udvalg i alle

* SPORTSARTIKLER *

Støste Udvalg i

Isenkram, Glas, Porcellæn & Køkkenudstyr

Forum & Th. Thomsen

Chr. Sørensens Eftflg.

Telefon 95

Helsingør

Stengade 63

TELEF. 61

TELEF. 61

H. C. Bronée & Søn

Uhr- & Instrumentmager

Aut. elektr. Installatører

Bjerggade 8

Cykler, Motocykler, Automobileer

Thor Krøier

Stengade 8

Helsingør

Tlf. 129 :: privat 279

Andreas Sørensen

Modemagasin for Nyheder

Hj. af Bjerggade & Stengade

— — Telefon 529 — —

Eline Andersen

Fotografisk Atelier

Telf. 60

Telf. 60

„STRIKS“ udgives af H. G. mn.

Redaktører: ERIK RAMBERG og SVEN TILLGE-RASMUSSEN.

Regnskabsfører: ERIK LEISNER.

Trykt i L. H. Andersens Bogtrykkeri, Helsingør